

POWALONY (5) *part praet pass pf*

powalony (4), **powalon** (1).

Pierwsze o oraz a jasne; w formie złożonej drugie o jasne; forma niezłożona z tekstu nie oznaczającego ó.

sg m N powalony (1), (praed) powalon (1). ◇ f N powaloną (1). ◇ pl N subst powalon(e) (1). ◇ A subst powaloné (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: powalony od czego (2).

Sł stp s.v. powalić, Cn, Linde brak.

Przewrócony, leżący, który upadł (5) : Iefzczęc mury ná ziemi leżą powáloné/ Y polá do tey doby pułtyniámi łtoią KochOdpr B4; Nider fallen. Powálon być. Potrącon być. Sterni, cadere. Calag 367b; A gdziekolwiek przeminął/ znác gościniec w leśie/ Sośninę wywróconą/ dęby powáloné/ A rzeki lodowémi mołty vtwierdzone. KochProp 13; KlonFlis B2.

a. Osłabiony wskutek choroby (1) : Collapsus – Vpadły, od mdłofzci powalony. *Calep 214a.*

Synonimy: obalony, padły, przewrocony, wywrocony.

Cf POWALIĆ

MC